

РЕШЕНИЕ

№ 544

гр. Варна, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Търговско дело № 20233100900323 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, уточнена с молба вх. № 15292 от 19.06.2023г. на „**ЗАД АРМЕЕЦ**“ **АД ЕИК 121076907** със седалище гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изпълнителни директори М.П.И. и К.С.В., чрез пълномощник адв. Д. Х. с правно основание **чл. 274, ал.1, т.1 от КЗ (отм.) вр. чл. 86 ЗЗД**, насочена срещу **Р. Р. Р. с ЕГН ******* с постоянен адрес *******, за присъждане на сумата от **814 627.46 лева**, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, представляваща регресно вземане за изплатени застрахователни обезщетения, законни лихви и съдебни разноски, присъдени с влезлите в сила съдебни актове, постановени по искове с правно основание чл. 266, ал. 1 КЗ /отм./, вр. § 22 от ПЗР на КЗ /нов/ Решение № 4048/07.06.2017г. по гр.д. 1687/2017г. по описа на СГС и Решение № 1302/28.05.2018г. по в.гр.д. № 4055/2017г. по описа на САС за обезщетяване на виновно причинените неимуществени вреди на трети лица - **В.Н.К. (199 011.47 лева)**, **Р.С.К. (199 011.47 лева)**, **Н.С.К. (199 011.47 лева)**, и **Р.В.К. (163 472.05 лева)**, от смъртта на **С.Д.К.**, настъпила вследствие на причиненото на 11.02.2015г. ПТП по вина на водача **Р. Р. Р.** на лек автомобил марка „*******“ с рег. № *******, застрахован по Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, управлявал превозното средство под въздействие на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма, както и платени **31 321 лева** за адвокатско възнаграждение на адв. **В.Н.** и **22 800 лева** за съдебни разноски, платени на СГС.

Настоява се за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение.

В исковата молба се излага, че на 11.02.2015 година в гр. Варна **Р. Р. Р.**, в качеството си на водач на МПС „*******“ с рег. № *******, застрахован с полица „ГО

на автомобилистите" в „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД № 11114001412917 виновно е причинил ПТП, като управлявал МПС след употреба на алкохол (1,64 промила) и след навлизане в лентата за насрещно движение е последвал челен удар с автомобил марка „***“ с рег. № ***, чийто водач С.Д.К. е починал. За извършеното деяние на виновния водач са наложени наказания с Присъда № 93/16.10.2015 г. по НОХД № 637/2015 година по описа на ВОС, ревизирана с Решение № 82/18.04.2016г. по ВНОХД № 22/2016г. по описа на ВАпС.

Във връзка с описаното събитие от наследниците на С.Д.К. - В.Н.К., Р.С.К., Н.С.К. и Р.В.К. били заведени преписки по щети № 10015100105643Н и 10016100103518Х пред застрахователя – ищец в настоящото производство.

Претенциите на наследниците на починалото лице са пренесени за разглеждане от гражданския съд и в резултат на Решение № 4048/07.06.2017 г. по гр. д. № 1687/2017г. по описа на СГС и Решение № 1302/25.08.2018г. по в.гр.д. № 4055/2017г. по описа на САпС е присъдено заплащането на сумите, както следва: **по 150 000 лева**, представляваща главница за обезщетение на претърпените неимуществени вреди, ведно със законна лихва върху нея, считано от 11.02.2015г. до окончателното изплащане на сумите за В.Н.К., Р.С.К., Н.С.К., **120 000 лева**, представляваща главница за обезщетение на претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея, считано от 11.02.2015г. до окончателното изплащане на сумите, за Р.В.К., 31 321 лева за адвокатско възнаграждение, платени на адв. В.Н. и 22 800 лева за съдебни разноски.

С уточнителна молба вх. № 15292 от 19.05.2023г. се сочи, че след уважаване на исквете на пострадалите лица, „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД е заплатило присъдените суми, както следва: 199 011,47 лева, представляваща главница за обезщетение на претърпените неимуществени вреди и законна лихва върху нея за периода 11.02.2015г. – 29.05.2018г., платени на В.Н.К., Р.С.К., Н.С.К., 163 472,05 лева, представляваща главница за обезщетение на претърпените неимуществени вреди и законна лихва върху нея за периода 11.02.2015г. – 11.10.2018г., платени на Р.В.К., 31 321,00 лева за адвокатско възнаграждение, платени на адв. В.Н. и 22 800,00 лева за съдебни разноски, платени на СГС.

Извън срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът Р. Р. Р. с ЕГН ***** е депозирал писмен отговор, с който оспорва иска по основание и размер. Въвежда възражение за изтекла погасителна давност на вземанията,

считано от датата на плащане на сумите до предявяване на исковата молба, както и считано от датата на ПТП до датата на подаване на исковата молба. Счита, че не е доказано изплащането на посочените суми до съответните лица. Изразява становище, че твърдения за заплатен размер е в по-голям от дължимия, присъден съгласно представените съдебни решения. Оспорва твърдението, че е виновен за причиняването на твърдяното ПТП. Оспорва и приложените като писмени доказателства по делото съдебни актове, тъй като не било ясно дали действително са постановени и дали са влезли в сила. Оспорва приложените платежни нареждания, тъй като от тях не ставало ясно, дали действително сумите са платени и постъпили по сметките на съответните лица. За недоказани твърденията за направените плащания на посочените от ищеца лица, счита и липсата на доказателства относно титулярите на посочените Б.и сметки.

Моли за отхвърляне на предявените искове и присъждане на разноски.

Ищецът е депозирал допълнителна искова молба **в срока по чл.372 от ГПК**, с която възразява срещу изложените в отговора на исковата молба твърдения, оспорвания и възражения. Сочи, че по отношение деянието, неговата противоправност и вината на дееца приложение намира нормата на чл.300 от ГПК. На следващо място твърди, че решенията по посочените съдебни граждански дела са постановени при участието на делинквента, понастоящем ответник, в качеството му на трето лице-помагач на ответника – застраховател, поради което и по отношение на него съгласно разпоредбата на чл.223 от ГПК е налице установително действие на постановените в мотивите им факти и обстоятелства.

Като твърди, че е заплатил изцяло претендираните от наследниците на починалия С.К. парични обезщетения, вкл.адв.възнаграждение и държавна такса в полза бюджета на съдебната власт ищецът настоява, предвид наличието на предпоставките по чл. чл.274, ал.1 от КЗ (отм.), репарирането им от делинквента.

Ответникът не е депозирал отговор на допълнителната исковата молба.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата претенция. Ответникът, чрез пълномощник, настоява за нейното отхвърляне изцяло.

СЪДЪТ, като взема предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното

:

Легитимацията на страните съответства на твърденията за заплатено от застрахователя на делинквента обезщетение в полза на трети лица, претърпели неимуществени вреди от смъртта на С.Д.К., настъпила вследствие на ПТП, причинено по вина на водач, шофирал под въздействие на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма и чиято гражданска отговорност е застрахована при ищеца. Предявеният иск е допустим.

По основателността : От приложените по делото писмени доказателства и извършените служебни справки се установява, че с присъда № 93/16.10.2015г., постановена по нохд № 637/2015г. по описа на Окръжен съд Варна, изменена с Решение № 82/18.04.2016г., постановено по внохд № 22/2016г. по описа на Апелативен съд Варна наказателно-осъдителната част, влязло в законна сила на 18.01.2017г., ответникът Р. Р. Р. е признат за виновен в това, че на 11.02.2015г., на ул. Цар Борис III в района на автобусна спирка „Захари Дончев“ при управление на МПС лек автомобил марка ** с рег. № ***, като навлязъл в насрещната лента за движение при наличие на друго ППС на това място и се движел със скорост 70-75 км/ч – по-голяма от разрешената за съответния пътен участък, нарушил правилата за движение – чл.1, ал.1, т.1 и чл.21, ал.1 от ЗДВП, които гласят – чл.16, ал.1, т.1 – „На пътно плътно с двупосочно движение на водача на ППС е забранено: 1. Когато платното за движение има две пътни ленти – да навлиза и да се движи в лентата за несрещно движение, освен при изпреварване или заобикаляне“, и чл.21, ал.1 – „При избиране скоростта на движение на водача на ППС от категория „В“, в населено място е забранено да превишава скоростта от 50 км/ч“ и в пияно състояние – 1.64 промила, по непредпазливост, причинил смъртта на С.Д.К. с ЕГН ***** и средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на кости на лява предмишница, обусловило трайно затруднение в движението на горен ляв крайник за период от 2.5-3 месеца и счупване на първа предкиткова кост на лява ръка, обусловило трайно затруднение движението на горен ляв крайник за период от 5-6 седмици на К.Х.Х. с ЕГН *****, поради което и на основание чл. 343, ал.4 вр. ал.3 б.б, пр.първо от НК вр.чл.54 от НК му налага наказание лишаване от свобода за срок от четири години, изпълнението на което на основание чл.61, т.2 вр.чл.60, ал.1 от ЗИНЗС да започне при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип, считано от влизане на присъдата. На осн.чл.343г

вр.чл.37, ал.1, т.7 от НК налага на Р. Р. наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от пет години, като зачита времето, през което същият е бил лишен от това право по административен ред, считано от 16.02.2015г.

Не се спори в настоящото производство, че към датата на настъпване на ПТП – 11.02.2015г. - МПС л.а. марка ** модел А4 с ДК номер *** има активна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите при „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД, за което е съставена полица № 11114001412917 със срок на действие от 21.05.2014г. до 20.05.2015г.

Не се спори, че починалият С.Д.К. е оставил наследници – В.Н.К., съпруга, Р.С.К. и Н.С.К., деца, и Р.В.К., майка.

Въз основа на проведени съдебни производства, образувани по искиви претенции с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ (отм.) и постановен съдебен акт, влязъл в сила след извършен инстанционен контрол (Решение № 4048/07.06.2017 г. по гр. д. № 1687/2017г. по описа на СГС и Решение № 1302/25.08.2018г. по в.гр.д. № 4055/2017г. по описа на САпС, Определение № 492/15.11.2019г., постановено по ч.т.д. № 138/2019г. по описа на ВКС, ТК, първо отделение), наследниците на починалия С.Д.К. – В.Н.К., Р.С.К., Н.С.К. и Р.В.К. се снабдяват с осъдително решение за присъдените им суми, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на техния наследодател.

В качеството на трето лице-помагач на ответника „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД в исковото производство пред СГС и САС е конституиран делинквентът Р. Р. Р..

Съгласно заключението на вещото лице по назначената ССчЕ, която съдът кредитира като изготвена от експерт, притежаващ необходимите знания и компетентност, се установява, че в резултат на извършените преводи по Б.ите сметки на наследници, на процесуалния им представител във водените граждански искиове и в полза на бюджета на съдебната власт, общият размер на преведените суми възлиза на 814 627.46 лева.

С преведените средства са погасени следните задължения на длъжника „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД към : В.Н.К. по Б.а сметка в Интернешънъл Асет Банк АД като към 07.06.2018г. е заплатена сумата от 150 000 лева главница и 49

011.47 лева законна лихва за период от 11.02.2015г. до 07.06.2018г.; Р.С.К. по Б.а сметка в Банка ДСК АД като към 07.06.2018г. е заплатена сумата от 150 000 лева главница и 49011.47 лева законна лихва за период от 11.02.2015г. до 07.06.2018г.; Н.С.К. по Б.а сметка в Банка ДСК АД АД като към 07.06.2018г. е заплатена сумата от 150 000 лева главница и 49011.47 лева законна лихва за период от 11.02.2015г. до 07.06.2018г.; Р.В.К. по Б.а сметка Интернешънъл Асет Банк АД в като към 27.12.2018г. е заплатена сумата от 120 000 лева главница и 43 472.05 лева законна лихва за период от 11.02.2015г. до 27.12.2018г.; на адв. Вихър Йорданов Найденов по Б.а сметка в Интернешънъл Асет Банк АД на 07.06.2018г. е заплатена сумата от 25 659.98 лева, а на 13.12.2019г. – сумата от 5 461.02 лева, съгласно Определение № 492 от 15.11.2019г. по чтд. № 138/2019г. на ВКС, първо ТО; на СГС по сметка, открита в БНБ е преведена сумата от 22 800 лева – държавна такса. От дължимите в полза на наследниците на починалия суми за законна лихва за забава върху главниците застрахователят е прихванал дължимите му суми за разноси, присъдени с решенията на СГС и САпС, съобразно отхвърлената част от предявените искиви претенции.

Предвид така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

При упражняване на регресния иск застрахователят е ограничен в рамките на правата и възможностите, които има и разполага самото застраховано лице срещу причинителя на вредите. Регресното право е средство за санкциониране на виновните за причинените на трети лица вреди в посочените от закона случаи. В тези случаи, независимо, че са заплатили застрахователна премия и е възникнало валидно застрахователно правоотношение, застрахованите лица не се освобождават от гражданската си отговорност.

Регресното право се урежда от закона, действувал към момента на неговото възникване - това е датата на настъпване на застрахователното събитие по риска „гражданска отговорност“. Регресното право възниква тогава, когато застрахователят се освобождава от отговорност по застрахователния договор с делинквентна на основанията, изрично посочени в закона-умисъл, употреба на алкохол и пр. То възниква спрямо застрахования от момента на деликта, тъй като наличието на тези основания законодателят

свързва именно с този момент. Моментът на плащането на обезщетението на третото лице определя не възникването, а изискуемостта на регресното притезание. Задължението на застрахователя да обезщети третото лице за нанесените му вреди и регресното му право срещу делинквента възникват по силата на закона и са в корелативна връзка, което обосновава и извода за приложимост на едни и същи материалноправни норми/. Съгласно трайно установената съдебна практика регресното право възниква спрямо застрахования от момента на деликта, а момента на плащането на обезщетението на третото лице определя изискуемостта на регресното притезание /в тази насока Решение № 192/14.08.2012г. по т.д. № 768/2010г. на ВКС, второ т.о.; Решение №35/09.07.2019г. по т.д. № 1175/2018г. на ВКС, първо т.о. и др./

Предявеният иск с правно основание чл.274, ал.1, т.1 от КЗ (отм.), при настъпило застрахователното събитие на 11.02.2015г., съдът намира за допустим, доколкото легитимацията на страните съответства на твърденията за заплатено обезщетение за неимуществени вреди от застрахователя в полза на наследниците на пострадало в резултат на ПТП лице по вина на наследодателя на ответника, чиято ГО е застрахована при ищеца, и застрахованият при настъпването на пътнотранспортното произшествие е управлявал моторното превозно средство след употреба на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма.

Ответникът е надлежно пасивно легитимиран.

Съгласно разпоредбата на чл.223, ал.2 от ГПК това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла.

Не се спори, че ответникът е бил конституиран в качеството на трето лице-помагач на ответника „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД (сега ищец) в хода на водените от наследниците на починалия в ПТП С.К. съдебни иски с правно основание чл. 226, ал.1 от КЗ - В.Н.К., Р.С.К., Н.С.К. и Р.В.К.. Следователно ответникът в настоящото производство е обвързан от констатациите на съда относно механизма на ПТП, елементите на фактическия състав на чл.226, ал.1 от КЗ (отм.), а именно : наличие на увреждане от управляващ застраховано при ответното дружество МПС, противоправното поведение и вината на който, както и причинно-следствената връзка между деянието и причинените

на ищците увреждания, изразяващи се в претърпени имуществени вреди от смъртта на починалия, както и по отношение на присъдения размер на обезщетенията.

Със заключението на вещото лице по ССчЕ и приетите по делото счетоводни документи се установи, че ищцовото дружество е заплатило на наследниците на починалия в ПТП-то К. общо сумата от 814 627.46 лева, съгласно влязлото в законна сила съдебно решение на СГС, съотв. САпС. Плащанията са извършени по Б.ите сметки на наследниците на починалия К.; по Б.ата сметка на адв. В.Н., и по сметката на Софийски градски съд.

Неосноватено е възражението на ответника за липса на основание за плащане на сумата от 5 461.02лв, тъй като същото представлява допълнително присъдено адвокатско възнаграждение, съгласно Определение № 492 от 15.11.2019г. по чтд. № 138/2019г. на ВКС, първо ТО.

Следователно за застрахователното дружество е възникнало регресното право по [чл. 274, ал. 1, т. 1 от КЗ](#) (отм.) да получи заплатеното обезщетение от застрахования.

Възражението за настъпила погасителна давност за вземането е въведено от ответника след установения срок за писмен отговор, поради не подлежи на разглеждане. Независимо от този факт, съдът намира същото е неоснователно, доколкото исковата молба е подадена на ел. поща в последния ден на давностния срок по чл. 110 от ЗЗД – 07.06.2023г., видно от справка от ССЕВ (л.28). В случая намира приложение т. 14 от Постановление № 7/77г. от 04.10.1978г. на Пленума на ВС, съгласно която: "За регресните искове важи общата давност по чл. [110 и сл. ЗЗД](#), а течението ѝ започва от момента на изплащането на застрахователните обезщетения на правоимащите лица". В частност за вземането по отношение на сумата, платена на Р.В.К. на 27.12.2018г. и сумата от 5 461.02 лева, платена на адв. В.Н., давностният срок изтича на 27.12.2023г., съотв. 13.12.2024г. Така, доколкото според заключението на вещото лице по ССчЕ и представените с исковата молба доказателства извършеното първо и най-ранно плащане е осъществено на 07.06.2018 г., то до момента на подаването на исковата молба по ел.поща на 07.06.2023г., не са изтекли 5 години.

Налице е основание за присъждане на исковата сума в цялост. Като основателен и доказан искът следва да бъде уважен.

По отношение на разноските:

С оглед резултата по делото и на осн. чл.78 от ГПК ответникът дължи на ищеца сторените съдебно-деловодни разноски в размер на 68 991.68 лева, от които за внесена държавна такса, възнаграждение на вещото лице по ССчЕ и адвокатско възнаграждение с ДДС, съгласно списък по чл.80 от ГПК. Въведеното от ответника възражение за прекомерност на адв.възнаграждение съдът намира за неоснователно, тъй като същото е под минимума с оглед цената иска, съгл.чл.7, ал.2, т.6 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а ДДС се счита за неразделна част от адв.възнаграждение (§ 2а от същата наредба).

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Р. Р. с ЕГН ***** с постоянен адрес ***, да заплати на **„ЗАД АРМЕЕЦ“ АД ЕИК 121076907** със седалище гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изпълнителни директори М.П.И. и К.С.В. сумата от **814 627.46 лева**, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 08.06.2023г. до окончателното ѝ изплащане, представляваща регресно вземане за изплатени застрахователни обезщетения, законни лихви и съдебни разноски, присъдени с влезлите в сила съдебни актове, постановени по искове с правно основание чл. 266, ал. 1 КЗ (отм.), вр. § 22 от ПЗР на КЗ (нов) Решение № 4048/07.06.2017г. по гр.д. 1687/2017г. по описа на СГС и Решение № 1302/28.05.2018г. по в.гр.д. № 4055/2017г. по описа на САС за обезщетяване на виновно причинените неимуществени вреди на трети лица - В.Н.К. (**199 011.47 лева**), Р.С.К. (**199 011.47 лева**), Н.С.К. (**199 011.47 лева**), и Р.В.К. (**163 472.05 лева**), от смъртта на С.Д.К., настъпила вследствие на причиненото на 11.02.2015г. ПТП по вина на водача Р. Р. Р. на лек автомобил марка „***“ с рег. № ***, застрахован по Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, управлявал превозното средство под въздействие на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма, както и платени **31 321 лева** за адвокатско възнаграждение на адв. В.Н. и **22 800 лева** за съдебни разноски, платени на СГС, както и сторените съдебно-деловодни разноски в настоящото производство в размер 68 991.68 лева.

Б.а сметка, по която могат да бъдат преведени дължимите суми IBAN ****, BIC ***, Банка ЦКБ клон София, титуляр ЗАД „Армеец“.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

